

Tandvleescorrectie

Esthetische tandheelkunde en tandvleeschirurgie kunnen niet los van elkaar worden gezien: de lijst is immers net zo belangrijk als het schilderij.

Esthetische tandheelkunde kan men in het kort beschrijven als gebitsverfraaiing. Tandenvrij krijgen soms een andere vorm, kleur of stand, dit geheel op het individu afgestemd. Het ligt erg voor de hand om bij het bepalen van het gewenste esthetische resultaat, ook de gezichtsbepalende rol van het tandvlees mee te wegen. Tegenwoordig is veel mogelijk dankzij moderne en verfijnde operatietechnieken, maar de patiënt kan niet in elke tandheelkundige kliniek terecht voor tandvleeschirurgie.

Esthetische tandheelkunde heeft de laatste jaren een enorme vlucht genomen. Het is een vooruitstrevend vakgebied waarin 'veel gebeurt'. Het is juist in die dynamiek dat innovaties op waarde geschat moeten worden en daar rust een zware verantwoordelijkheid op de deskundigheid van de behandelend tandarts: er kan tegenwoordig veel, maar daarmee is niet gezegd dat altijd bij elke gevonden afwijking ingegrepen moet worden. Pas als de afwijking als storend of ontsierend wordt ervaren kan verdere behandeling volgen.

Een regelmatig en fraai gebit, dat is het uiteindelijke doel van de esthetische tandheelkunde. Het spreekt voor zich dat de vorm en het aangezicht van het tandvlees in harmonie met het gebit moeten zijn. Als dat zo is, dan kan de tandarts aan zijn restauratieve werk (facings, kronen, bruggen, implanten) beginnen, om tot een maximaal esthetisch resultaat te komen.

Maar er is nog een belangrijke voorwaarde. Het maximale esthetische resultaat kan pas worden bereikt als het tandvlees in zeer goede conditie is. Hiervoor is de patiënt verantwoordelijk en moet zelf deze toestand (willen!) bereiken, bij voorkeur onder begeleiding van een mondhygiëniste. Het tandvlees moet mooi roze van kleur zijn, mag niet bloeden bij het poetsen en moet stevig en stabiel aanvoelen.

Al deze maatregelen ten spijt, in het licht van de esthetische opwaardering van het gebit zal in relatief veel gevallen de vorm van het tandvlees als verre van ideaal worden beoordeeld. Hieronder definiëren we de tandvleesvormen die als afwijkend kunnen worden gezien.

- (1) Teruggetrokken tandvlees met vrijliggende tandhalzen (tandvleesrecessie)
- (2) Deuken in het tandvlees op plaatsen waar een tand getrokken is
- (3) Tandvlees dat te dun van structuur is
- (4a) Verhouding tand/tandvlees klopt niet
- (4b) Gummy smile (een lach met te veel tandvlees)
- (5) Doorschermeren van een donkere tandwortel waardoor het tandvlees een

donkere kleur krijgt

(6) Te dik tandvlees

(7) Hyperplasie of wildgroei van tandvlees door medicijn gebruik

Behandelmethode bij:

(1) Teruggetrokken tandvlees met vrijliggende tandhalzen (tandvleesrecessie):

Deze vorm van tandvlees kent verschillende oorzaken, meestal komt dit door te sterk poetsen. Esthetisch niet fraai en vaak gevoelig bij koud, warm en zoet.

Deze afwijking kan verholpen worden door middel van een zogenaamd vrij bindweefseltransplantaat uit het gehemelte. Hierbij wordt een heel dun plaatje tandvlees/bindweefsel uit het gehemelte weggehaald en door middel van een verfijnde operatietechniek op de vrijliggende tandhals "geplakt". Het resultaat is - afhankelijk van de uitgangssituatie - blijvend. (zie foto: documentatiefoto)

(2) Tandvleesdeuken:

Op plaatsen waar tanden ontbreken ontstaat meestal een bot- en tandvleesdefect, waarbij bot en tandvlees sterk kunnen invallen.

Indien er ter hoogte van de deuk een brug of een implantaat wordt geplaatst, zal er altijd een deuk zichtbaar blijven en een donkere schaduwwerking veroorzaken. Hierdoor zal de restauratie nooit een optimaal esthetisch resultaat geven. Voor een optimaal resultaat moet de deuk volledig worden gecorrigeerd.

Tijdens het zetten van het implantaat kan de deuk worden opgevuld met een bindweefseltransplantaat uit het gehemelte of uit de mond. De deuk wordt opgevuld en het implantaat kan worden geplaatst. Indien wordt besloten een conventionele brug te maken moet ruim voor het plaatsen van de brug de deuk worden opgevuld met een vrij bindweefseltransplantaat (zie foto).

(3) Te dun tandvlees:

In sommige gevallen kan het tandvlees zo dun van structuur zijn dat het gewenst is om het te verdikken tot een normale dikte. Dan wordt een zeer dun stukje bindweefsel uit het gehemelte gehaald en getransplanteerd naar de plek waar het tandvlees zeer dun is.

Hier wordt het nieuwe stukje tandvlees als het ware tussen tand en tandvlees geschoven. Ook hier is het resultaat blijvend.

(4a) Te veel tandvlees en te weinig tand:

Soms is er in verhouding teveel tandvlees en te weinig tand. In veel gevallen kan dit e-

envoudig worden opgelost door het verwijderen van het te veel aan tandvlees. Hierna zal de tand/tandvleesverhouding weer kloppen en een fraai blijvend eindresultaat zichtbaar zijn.

(4b) Gummymile:

Relatief gezien te veel tandvlees en te weinig tand te zien. Het probleem ligt echter niet zoals bij het hiervoor besproken probleem aan het tandvlees, maar aan het onderliggende bot.

Om de normale verhouding tand/tandvlees te bereiken, moet het te veel aan onderliggend bot worden verwijderd. Tevens zal ook het tandvlees gecorrigeerd moeten worden voor een optimaal blijvend resultaat.

Bij deze operatieve methode is een uitgebreid vooronderzoek noodzakelijk, om er zeker van te zijn dat vrijliggende tandhalzen (wortel) na afloop worden voorkomen. Het succes is sterk afhankelijk van de kundigheid en ervaring van de chirurgisch werkende tandarts (zie foto)

(5) Een donkere tandwortel, die het tandvlees donker doet kleuren:

Als de tandwortel donker doorschemert, geeft dit een soort schaduw effect hetgeen de harmonie ernstig kan verstoren. De oplossing ligt in een kleine operatieve ingreep waarbij een dun laagje bindweefsel uit het gehemelte wordt gehaald en vervolgens vakkundig tussen de donkere wortel en het bestaande tandvlees getransplanteerd wordt. Door het bedekken zal de donkere wortel niet meer doorschemeren en is de harmonie blijvend hersteld met een maximaal esthetisch eindresultaat.

(6) Te dik tandvlees:

Een wat minder frequent voorkomend probleem, vaak genetisch bepaald. Het tandvlees is in het zichtbare bereik veel te dik en is dominant aanwezig bij het lachen. Door met een laser of een elektrisch mesje het tandvlees te re-shapen naar passende contouren, is na deze eenvoudige ingreep al na enkele dagen prachtig tandvlees te zien.

(7) Hyperplasie of wild groei van tandvlees:

Door het gebruik van bepaalde medicijnen kan tandvlees in ernstig afwijkende vorm gaan groeien, waardoor een zeer onevenwichtig beeld ontstaat. Dit kan uitsluitend worden bestreden door een uitermate goede mondhygiëne in combinatie met een regelmatige re-shape of correctie van het te veel aan tandvlees.

Tot slot:

In deze moderne tijd worden tandvleescorrecties terecht steeds meer gezien als een logisch onderdeel van de esthetische tandheelkunde. Met behulp van zeer verfijnde operatietechnieken kan de tandarts goed voorspelbare resultaten boeken bij een grote groep

